

شهر خوژو (Chorzow) با ۱۱۰ هزار نفر جمعیت

از نکته نظر شدیمی شهر صنعتی مهمی بشمار می‌آید.

شهر بیالیستوک (Bialystok) با ۱۰۷ هزار نفر جمعیت

این شهر در خاور لهستان واقع شده و مرکز ریاستندگی و باقندگی معروفی است.

گذشته از این شهرهایی که در بالا شرحی از آنان داده شد در لهستان شهرهای

قدیمی و مهم دیگری نیز وجود دارند که عبارتند از.

تورون (Torun) با ۶۲ هزار نفر جمعیت

کیلتسه (Kielce) با ۵۸ هزار نفر جمعیت

ولوتسلاوک (Wloclawek) با ۵۶ هزار نفر جمعیت

گروجیوندز (Grudziadz) با ۵۴ هزار نفر جمعیت

پشمیشل (Przemysl) با ۵۱ هزار نفر جمعیت

شهر برشچ (Brzeze nad Bugiem) که بر روی رود بوگ بنای شده با ۵۱ هزار نفر جمعیت

گروdone (Grodno) با ۵۰ هزار نفر جمعیت

بوریسلاو (Boryslaw) (این شهر دارای کانهای زیاد نفت است)

روونو (Rowno) با ۴۲ هزار نفر جمعیت

لوتسک (Luck) با ۳۵ هزار نفر جمعیت

تارنوبیل (Tarnopol) با ۳۴ هزار نفر جمعیت

دروخوبیچ (Drohobycz) با ۳۲ هزار نفر جمعیت

پینسک (Pinsk) با ۳۲ هزار نفر جمعیت

کنیزنو (Oniezno) با ۳۰ هزار نفر جمعیت.

چیشین (Cieszyn) با ۲۸ هزار نفر جمعیت

کوول (Kowel) با ۲۹ هزار نفر جمعیت

و بسیاری شهرهای دیگر.

نظر اجمالی بتاریخ

ده قرن لهستان از زمانهای باستانی تا کنون

آغاز تاریخ - ادوار باستانی و تاریخی کشور لهستان مانند ادوار تاریخی بسیاری از ملل متعدد روی زمین (از جمله ایران) آمیخته بافسانه و قصص و حکایات اغراق آمیز و شگفت‌انگیز است.

بنا بر اسناد قطعی و مطمئن آغاز تاریخ کشور ملت لهستان را باید از نیمه اول قرن ۱۰ میلادی (قرن ۴ هجری) محسوب داشت بنا بر این ملاحظه می‌شود که با مقایسه با تاریخ ایران از آغاز زمامداری هخامنشیان تاریخ لهستان مدت پانزده قرن جوانتر و جدیبر نر است.

مدت ده قرن پیش بعضی از اقوام اسلام‌مانند پولانها و ویسلانها و سیلزینها در تحت فشار اقوام ژرمنی نژاد از مساکن اصلی خود را نده شده در کناره‌های رودهای وارتا و ویستول وادر سکنی اختیار نموده و هسته مرکزی دولت لهستان را برای مقابله با اقوام مهاجم و متعرض تشکیل دادند.

تشکیل دولت سلسله پیاست‌ها (Dynastia Piastow) (قرن دهم تا ۱۳۸۶).

اولین خاندان سلطنتی تاریخی لهستان خاندان پیاست می‌باشد که مانند خاندان تاریخی هخامنشیان در ایران اساس حکومت و تشکیل دولت لهستان بتوسط آن بنیان نهاده شد این خاندان مدت چهارصد سال یعنی از قرن دهم تا ۱۳۷۰ میلادی در خاندان مستقیم و سپس تا سال ۱۳۸۶ در نتیجه زناشویی در لهستان پادشاهی نمودند.

مهمنترین و قایع خاندان. پادشاهی می‌شکو اول (MIESZKO I. ۹۹۲-۹۶۰).

مهمنترین و قایع در آغاز تاریخ کشور لهستان گرویدن می‌شکو و رعایای دی‌آئین مسیحی است همین امر سبب گردید که ملت لهستان در آئینه بنیان زندگی خود را در روی تمدن مغرب زمین استوار ساخته و سرنوشت خود را در آین طرف جستجو نماید.

بولسلاو اول (Boleslaw I ۹۹۲-۱۰۲۵) و بولسلاو سوم (۱۱۰۴-۱۱۳۸) جانشین میشکو اول .

در میان جانشینان بلافصل میشکو اول بولسلاو کبیر را باید بشمار آورد . این پادشاه که از سال ۹۹۲ تا ۱۰۲۵ میلادی سلطنت کرد مانند داریوش کبیر اساس دولت و حکومت لهستان را با وضع قوانین و ایجاد سازمان جدید ریخته و بدان سر و صورتی اساسی داد . در زمان این پادشاه مرزهای کشور لهستان از سمت شمال به دریای بالتیک و از طرف جنوب به کوههای کارپات (و گاهی بمناره این کوهها) واز باخته به رود الب واز خاور به رود بوگ کشیده شد . با احداث و ایجاد حوزه های روحانیت و کلیساها و صومعه ها و آموزشگاههای مذهبی تمدن و آموزش و پرورش را در سراسر کشور مستقر ساخته و با تعقیب روش سیاست ملتیخی قدرت دولت آتیه را محرز و روشن ساخت . این پادشاه اولین کسی است که در سال ۱۰۳۵ در گنیزنو (Gniezno) در لهستان بزرگ ناج پادشاهی بوسزنهاد .

ولی صد سال پس از مرگش یکی از جانشینانش بنام بولسلاو سوم (۱۱۰۴-۱۱۳۸) بمحض عادات اسلامهای آفریمان کشورش را بین فرزندانش تقسیم کرد ولی حق اولویت وارشیت و بالاخره حکومت مرکزی را بفرزندی که مهمترین قسمت لهستان یعنی کراکوف را داشت و اگذار نمود .

کشور لهستان باستانهای مختلف تقسیم میشود (۱۱۳۸-۱۴۰۶)

کشور لهستان پس از این تقسیم میدان اختلاف و تراع شاهزادگان قرار گرفته و هدت یک قرن و نیم اغتشاش و هرج و هرج در آن حکم‌فرما کردید . همین امر باعث شد که اقوام همسایه خاوری و باختهای بدان هجوم آورده اراضی بسیاری را از آن بجزا نمایند و اتفاقاً در جریان همین زمان است (قرن سیزدهم) که حادثه ناگواری برای ملت لهستان روی میدهد که در آتیه آن بسیار مؤثر واقع میشود . از جمله ایجاد منطقه نفوذ شوالیه های توتو نیک است که در سال ۱۲۲۳ در کناره های سفلای رودخانه های ویستول و نیمن سکنی اختیار کرده بمدربع پومنانی متعلق

بلهستان و شهر دانزیک را اشغال (۱۳۰۸) کرده بدین ترتیب دست لهستان را از دریا کوتاه نمودند. دیگر هجوم تاتارها ۱۲۴۱-۱۲۵۹-۱۲۸۷ بود که پس از اینکه بیشتر از آسیا از جمله ایران را بیاد غارت و کشتار دادند بقاره اروپا هجوم آورده کشور لهستان را در زیر سم سوران خود گرفتند.

این تهاجم که ملت لهستان در کمال رشادت در ابر آن استادگی کرد و استقلال خود را محفوظ داشت و سیله شد که اختلاف زندگی را با اراضی روس نشین و بخصوص نواحی که بوسیله تاتارها تامد چندین قرن اشغال شده و تمدن آن با تمدن آنها آمیخته شده بود و اضحت و میرهن تر نموده در حفظ مراسم و تمدن اجدادی خود کوشان نماید.

تشکیل وحدت لهستان در زمان پادشاهی آخرین خاندان پیاست.

در لهستان (مانند ایران) با وجود پیش آمدن دوره‌های ملوک الطوایفی و تجزیه کشور معدّل عوامل و عناصری که بیان آن در روی اساس ترا迪 و تمدنی بنانهاده شده بود موجود بود که پس از استقرار آرامش کشور را بجانب وحدت و مرکزیت قوی سوق میداد بخصوص که عوامل مزبور در میان جامعه‌ای حکم فرمابود که از نظر وحدت زبانی و عادات و اخلاق یکسان و اختلافی در بین نبود.

در میان خاندان پیاست با وجود اختلافات داخلی که در آن بود کسانی بظهور رسیدند که سرانجام توانستند ملوک الطوایفی را از میان برده و تمام قوای تجزیه شده را جمع آوری نموده و به حکومت مرکزیت بدهند (از جمله هانری اول معروف به ریشو و هانری چهارم معروف به درستکار و شاهزادگان سیلسی) با ایجاد سازمان واحد مذهبی در تمام لهستان در زیر اداره یک نفر رئیس روحانی که در شهر گینزنو (Gniezno) بود بالاخره با استنبط اینکه پیوسته از خارج کشور مورد تهدید است ملت لهستان موفق شد در زیر سرپرستی زمامداران خود وحدت ملی و حکومت خود را بازآورده و برپایه محکمی بنانهد.

وحدت کامل لهستان در زمان سلطنت آخرین پادشاهان خاندان پیاست از جمله ولادیسلاو لوکیتک (Wladyslaw Lokietek) مشهور به سنگدل که در اتحاد کامل با دولت هنگری بود (۱۳۰۶-۱۳۴۳) و پسرش کازیمیر کبیر عملی گردید.

کازیمیر کبیر (سوم) (۱۳۷۰-۱۴۳۴)

کازیمیر کبیر پس از جلوس تخت پادشاهی موفق شد بعضی از نواحی که از دولت مرکزی بجز اشده بود مانند روتني قمر (Rus Czerwona) و شهرهای هالیچ (Halicz) و پژه میشل (Przemysl) و لوف (Lwow) در سال ۱۳۴۰ بتصرف در آورد و لی اشغال سایر نواحی را (مانند پومرانی) برای موقع بسیار مناسب گذاشت کازیمیر کبیر را که باید با شاه عباس بزرگ مقایسه نمود در اداره امور داخلی و حسن سیاست و تدبیر مهارت کافی بخرج داده کشور را از اوضاع مغشوشه رهایی داده چرخهای تمام شون زندگی کشور را بحال عادی و آرامش بازآورد کازیمیر بخصوص در امور اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی ملت لهستان نظر مخصوصی داشته در ترقی آنها سعی و کوشش کرد تنها پادشاهی است که یک پول واحد و یک دسته قوانین قضائی و یک سازمان واحد اداری در سراسر کشور معمول داشته در آبادانی و عمرانی شهرها جهدی بلیغ نمود در زمان زمامداریش اقتصاد و بازارگانی در پیشرفت و ترقی افتاد چنانکه گفته‌اند کازیمیر چون بپادشاهی رسید بنای کشور را با چوب دید چون در گذشت بنیان آن از سنگ نهاده شده بود.

کازیمیر کبیر بیش از هر چیز در رفاه حال و آسایش کشاورزان و فلاحان که بیشتر واکثر ملت لهستان را تشکیل میدادند سعی کرد و بهمین جهت او را «پادشاه کشاورزان» لقب داده‌اند.

يهودیها که تا آن زمان نسبت بآنها بدرفتاری میشد و حتی بخارج از لهستان رانده شده بودند در تحت مراقبت و مهریانیهای کازیمیر بحداً بلهستان بازگشته و مانند سایرین در تحت یک رشته قوانین مخصوصی بزندگانی مشغول شدند.

بسط فرهنگ و آموزش و پژوهش در زمان این پادشاه بعدها کمل رسید بر شماره آموزشگاههایی که در زیر اداره کلیساها و صومعه‌ها بودند روز بروز افزوده شد در زمان همین پادشاه بود که ده دانشگاه کراکو و ۱۳۶۴ که بادانشگاههای پراک و وین دم از رقابت میزد و با آنها قدیمترین دانشگاههای اروپای مرکزی ر تشکیل می‌داد ایجاد گردید.

ترقی و پیشرفت اوضاع اجتماعی و فرهنگی در زمان کازیمیر کبیر .
 اوضاع اجتماعی و فرهنگی لهستان در آخر پادشاهی کازیمیر کبیر بسیار خوب و مراحل درخشانی را می‌پیمود و روز بروز بر سعادت و رفاه حال طبقات مختلفه کشور افزوده می‌گردد. تمام طبقات اجتماعی هائند روحانیان و اشراف (Szlachta) و بورژواها و کشاورزان و پیشه‌وران در فعالیت بوده و قدرت سلطنت و حکومت هائند محور و اهرمی تعادل و توازن را می‌سان آنها برقرار نموده و استوار میداشت صنعت معماری که در قرون ۱۲ و ۱۳ چندان رونقی نداشت و جز چند بنایی که بسبک رومی ساخته شده بود بنایی دیگر وجود نداشت ولی از قرن ۱۴ این صنعت رو بترقی گذاشته در اندک مدتی کاخها و کلیساها عظیم و باشکوهی بسبک گوتیک و خانه‌های زیبائی در سراسر لهستان بخصوص در کراکو و لوبو و بنا گردید علوم و ادبیات قرن ۱۴ میلادی لهستان البته باهمیت و درجه آنها در ایران نبوده و اشخاصی هم هائند رشید الدین فضل الله مورخ و پژوهش و خواجه حافظ شاعر بزرگ در لهستان وجود نداشت ولی با این تفصیل ملت لهستان میتواند بوجود مورخی لهستانی در قرن ۱۲ مانند گلا اونیما (Galla anonyma) و دانشمندی در اوایل قرن ۱۳ مانند وینسنتی کادلویک (Wincenty Kadłubek) که اول کسی است که در تاریخ خود از پادشاهان قدیم ایران (کورش و داریوش) صحبت کرده است و مورخ دیگری در قرن ۱۴ مانند (Jan z Czarnkowa) یا ن چارکو و که و قایع سلطنت کازیمیر کبیر را بر شه تحریر آورده است و ایز بفیزیک دان مشهور می‌مانند ویتلیون چیولک (Witellion Ciolek) افتخار

و مبارکات کند.

در این زمان در جهان ادبیات شرح حال مقدسین بزبان لاتین جانشین رمان و افسانه نویسی شده بود. این کونه ادبیات از مدت‌ها پیش بزبان لهستانی در دعاها و سرودهای مذهبی رواج داشت و در همین زبان بوده است که در جنگ‌ها سرودهای جنگی بنام پوگو روجیمدزا (Bogurodzica) خوانده می‌شده آغاز این سبک را باید بزمات بولسلاو کبیر (اول) منتب دانست.

لهستان دولت بزرگ و معظم اروپائی.

سلسله خاندان یا گیلوون (Jagielloni) ۱۳۸۶-۱۵۷۲.

در حدود پانزده سال پس از مرگ کازیمیر کبیر چون فرزندی از او باقی نمانده بود یگانه نوادختریش ملکه جوان یادویگا (Jadwiga) در سال ۱۳۸۶ با (Jagiello) یا گیلو شاهزاده لیتوانی که بمذهب کاتولیکی با تمام رعایایش گرویده بودند ازدواج کرد یا گیلو بمناسبت اینکه شوهر شاهزاده خانم لهستانی بود و چون وارث دیگری برای تخت سلطنت نبود پادشاهی لهستان انتخاب گردید و با او سلطنت خاندان یا گیلو آغاز شد.

این خاندان مدت چندین قرن در کشور لهستان زمام امور را در دست داشت و در زمان همین خاندان است که موضوع لیتوانی و سیاست شرق بطور کلی در تاریخ لهستان آغاز می‌گردد. خاندان یا گیلو در لهستان عامل مؤثری بوده و میتوان عمل و نتایر آفرای خاندانهای ساسازیان و صفویه در ایران مقایسه نمود عصر زمامداری این سلسله را باید در تاریخ لهستان از مهمترین و درخشانترین ادوار تاریخی این کشور محظوظ داشت.

اتحاد دو خاندان سلطنتی لهستان و لیتوانی از لحاظ مقاومت با تعریض خارجی و همسایگان در آغاز امر بسیار مفید و عملی بنظر آمد. چنانکه یا گیلو اولین پادشاه این خاندان در

**اتحاد لهستان
ولیتوانی**

جنگ کرون ولد (Grunwald) در سال ۱۴۱۰ ضربت مهلكى بدولت ژرمانی شوالیه های توتوپیک وارد آورد و کازیمیر چهارم فرزند و جانشینش در سال ۱۴۶۶ پومنی و نواحی دهانه ویستول با دانزیک بتصرف آورد. از طرف دیگر لیتوانیها با استفاده از این قدرت میتوانستند در برابر حکومت تزاری مسکوی که روز بروز در حال پیشرفت بود مقابله نمایند. در روی همین اصل بتدریج دولت لهستان و لیتوانی بتدریج بیکدیگر نزدیک شده و ملت لیتوانی با اقتباس تمدن و روش سیاسی لهستان که در روی اصول دموکراسی برقرار بود نزدیکی خود را با همسایه اش بیشتر ثابت و محرز داشت در زمان سیگیسموند اگوست دوم در سال ۱۵۶۹ آخرین خاندان یاگیلون مجلس شورای لوبلن تصمیم گرفت که از دو دولت لهستان و لیتوانی یک حکومت جمهوری واحد در زیر سرپرستی یک پادشاه و یک مجلس شورای که با تفاق آراء دولت انتخاب شوند تشکیل گردد در ضمن مقرر گردید که هریک از دو قسم این جمهوری برای خود حکومتی جداگانه با خزانه و ارتش مخصوص تشکیل داده و طبق قوانین موضوعه داخلی خود اداره شوند.

اتحاد لوبلن یکی از وقایع مهمه تاریخ لهستان (و همچنین لیتوانی) محسوب میشود که در ضمن بزرگترین قابلیت روش ائتلافی ملت لهستان را که نتیجه فکر عالی و بزرگ خاندان یاگیلون میباشد نشان میدهد.

مسئل دیگر علاوه بر مسائل روابط با لیتوانی اولین تغییر مهمی که در در زمان یاگیلونها اوضاع سیاست داخلی لهستان بیان آمد دعوکرات شدن طبقه اشراف و بسط فکر و روش مشروطه بصورت تشکیل وایجاد مجالس شوراهای ایالتی و عمومی در سراسر کشور بود که بدین ترتیب پادشاه تمام اختیارات قانونگذاری خود را از دست داد (۱۴۵۴)

روش حکومت مشروطه و پارلمانتاریسم که اساسن از فرن پانزدهم ریخته

شده در سال ۱۰۵ ثبیت کردید قانون نی‌هیل‌نوی (Nihil novi) از این زمان است که لهستان بمعیت انگلیس و هنگری از دولتهای نادری شدند که در اروپا با روش حکومت مشروطه اداره می‌شدند.

در زمان همین خاندان باکیلوان است که با وضع قوانینی مانند «آزادی افراد محرز شده و هیچ قوای مکر قوای قضائی حق زندانی کردن اشخاص را نداشت (۱۴۳۳) Neminem Captivabimus»

در این زمان تمام شهرهای بزرگ - کراکوی، لووف و دانزدیک و پوزنان و ویلنو از اختیارات داخلی و آزادی خود برخوردار شده و اصول حقوق ماکدبورک را در فراین حقوقی خود بکار می‌بردند و مرزهای لهستان و لیتوانی که بصورت مرز واحدی در آمده بود روز بروز وسعت گرفته و دو ملت از قدرت مادی و معنوی یکدیگر بهره ور شده در پیشرفت آن سعی و کوشش و افری داشتند.

عصر طلائی در زمان پادشاهی سیگیسموند‌ها - اوضاع سیاسی

زمان پادشاهی دونفر آخرین خاندان باکیلوان یعنی سیگیسموند دوم مشهور به آوگوست ویز زمامداری جاشینان بلافصل آنها را باید از نظر سیاسی و ترقی و بسط علوم و فرهنگ و تمدن از مهمترین و درخشانترین ادوار تاریخی کشور لهستان دانست کشور لهستان در این زمان دست کاملی بدربایان داشت تمام نواحی پومرانی و دهانه رود ویستول و پروس شرقی در دهانه رود نیمن و دهانه رود دوینا (۱۵۶۱) و کورلاندی و نواحی تاخلیج فنلاند تابع دولت ویا ضمیمه خالک لهستان بود.

عصر طلائی - اوضاع در قرن پانزدهم میلادی در لهستان دانشمندان بسیاری در فرهنگی حوزه دانشگاهی کراکوی که در سال ۱۴۰۰ در زیر مراقبت

و هر ایهای ملکه یا دویگا و شوهرش یاکیلوان باوج ترقی رسیده بیستند. از

هین زمان است که دانشگاه این شهر بنام «دانشگاه یاکیلوان» معروف گردید.

ملت لهستان بوجود مورخ بزرگی در قرن پانزدهم مانند یان دلوگش (Jan Dlugosz)

(متوفی در ۱۴۸۰) و قاضی مشهوری مانند یان استروروگ (Jan Ostrorog) (متوفی در ۱۵۰۵) و نیز بشردوستانی مانند گرکوار دوسان-ولک و فیلیپ کالیماخ و غیره مفتخر است . در قرن شانزدهم ترقی ادبیات بمنتها درجه رسید و امر قابض ملاحظه این بود که این ترقی ادبیات بیشتر در زبان لهستانی بود تا در لاتین موضوع دیگر شایان اهمیت در این زمان

اوین - دروازه اتحاد اوین

دانزیک

هر دیف شدن نمایندگان طبقه سوم با اشراف بود.

در این عصر نویسنده‌گان و شعرای مشهور چندی از جمله نیکلاس ری (Mikolaj Rei) (۱۵۰۵-۱۵۶۹) بظهور رسید شاهکار این نویسنده تشریح مراسم و اخلاق و عادات لهستانیها بود و نیز شاعر معروف دراماتیک واپیک ژان کوھانووسکی (Jan Kochanowski) (۱۵۳۰-۱۵۸۴) که در غزلسرایی و لطافت اشعار و احساسات شاعر انه ویرا باید حافظه لهستان نامید.

نشر نیز در این زمان مقام ارجمندی را دارا شد در میان نویسنده‌گان مشهور این دوره باید اندره فریچ موژووسکی (Frycz Modrzewski) را نام برد این نویسنده بزرگ معتقد بود که عظمت و قدرت دولت را باید در روی اساس خصائیل فردی بنیان نهاد و پیوسته با هرگونه امتیازات طبقاتی و عدم تساوی در مقابل قانون مخالفت می‌ورزید.

روحانی بی براسکارک (Piotr Skarga) (۱۵۳۶-۱۶۱۲) او لین رئیس دانشگاه ویلنوف که پس از مرگ سیکیسموند بزرگ تأسیس گردید خدمات بزرگی بعالیم روحانیت و بخصوص اخلاقیات کرده و در مجالس وعظ و خطابه اش اثر عجیبی در شنوندگان خود می‌گرد. در

کوپرنیک منجم لهستانی

جهان علوم باید دانشمند مشهور و ستاره شناس معروف نیکلا کپرنيك (Mikolaj Kopernik) را (۱۴۷۳-۱۵۴۳) نام برداين دانشمند تحصيلات خودرا در دانشگاه پاگيلونها پيابان دسانيد مهمترین اثرش كه در موقع مرگ او منتشر شد كتاب مشهور «حرکت اجسام آسماني» ميباشد. روابط فرهنگي ميان لهستان و اروپا در اين زمان بعنهي درجه خود رسيد بسيار از دانشجويان لهستان در ايطاليا و فرانسه و نيز بمقدار كم در هلندي و آلمان برای ادامه تحصيلات خود در رفت و آمد بودند. ادبیات کلاسيك نتایج رنسانس و اثرات بسيار عميقی در اجتماعات و عادات و اخلاق و صنایع بالاخره در تمدن لهستان كرده و آنها را در راه ترقی و پیشرفت انداخت و در نتیجه همین امر است كه آثار و ابنيه چندی سبک رنسانس در سراسر کشور لهستان ساخته شد از آن جمله است کاخ پادشاهي واول در کراکو. کلیساي سیگیسموند که از حیث اهمیت هاند يکی از شاهکارهای بنایی دوره رنسانس در کشورهای مجاور آلمپ میباشد.

پادشاهان منتخبی (۱۵۷۳-۱۵۹۵)

پس از مرگ سیگیسموند او گوست دوم (۱۵۷۲) مقام پادشاهی را که از زمان پاگيلونها معمول گردیده بود مبنای قانون اساسی لهستان قرار داد. اين بدعت و قانون تازمان تقسیم لهستان در اين کشور باقی بود و بدان عمل ميشد. در میان هنرخوبین ده هفربودند که از هر حیث شایان اهمیت میباشند ولی با این تفصیل قانون انتخابی شاه بزرگترین وسیله برای ضعف اساسی حکومت و نیز سبب تسهیل نفوذ بیگانگان در امور داخلی گردید و در روی همین اصل بود که چندین بار زمامداران در صدد برآمدند که قانون انتخابی را تغییر داده و سلطنت را ارثی نمایند ولی این امر تا اواخر قرن ۱۸ بطول انجاميد تا اينکه مجلس شورای بزرگ در اين زمان موفق بحل آن گردید.

لهستان - جمهوری دموکراتی و اشرافی

يکی از شرایطی که به هادری دو والوا (Henryk Walejusz) (برادر شارل نهم پادشاه فرانسه) که برای اولین بار با انتخابات آزاد پادشاهی رسید تحمیل گردید.

اصول و روش جمهوری بود که بر طبق آن هر پادشاه منتخبی مجبور بود بحفظ آن سوکند یاد نماید و نیز پذیرفتن بعضی موارد و تضمینات دیگری بود بنام «پاکتا کوانوانتا» (pacta conventa). از همین زمان است که آزادی انتخابات و مذهب و حق فرآخواندن و تشکیل مجلس شورا و حق «نی‌هیل‌نوی» و آزادیهای دیگر اجتماعی اساس زندگی سیاسی و اجتماعی جمهوری گردید و زمانی که پادشاهی از اطاعت و اجرای مرائب فوق الذکر سریچی میکرد ملت لهستان حق داشت بُوی اطاعت نکرده و مجبور بکناره گیریش نماید.

قوانين و حقوق مزبور اساس
بسط و پیشرفت دموکراسی
اشرافی و وسیله ترقی و ازدیاد
امتیازات سیاسی و اجتماعی
اشراف کوچک که این طبقه
بشعاره زیاد (بینی از سایر
کشورها) در لهستان وجود
دارند گردید. در انگلیس قبل
از تجدیدنظر در قانون انتخابات
در سال ۱۸۳۲ در هر ۱۶۰ میل
زمین فقط ۱٪ سکنه حق

قصر پادشاهی واول در کراکوی

انتخاب کردن داشتند در حالیکه در لهستان در اوآخر قرن ۱۶ بیش از ۳۰ در فرن ۱۸ بیش از ۱۰٪ و حتی به ۱۲٪ هم رسید.

حکومت لهستان تا قرن ۱۶ حکومتی جمهوری دموکراسی بود که در رأس ان پادشاهی انتخابی قرار داشت و عامل مؤثر و قطعی در تاریخ این کشور ادعا و افکار عمومی اجتماعی بود نه میل واراده یک شخص و یا یکدسته بخصوص و ممتاز.

این روش با اینکه پیوسته عامل مؤثر برای ضعیف شدن ارکان حکومت بود ولی در مقابل روح پاک و صلحجویانه ملت لهستان را ثابت مینماید.

لهستان در زمان اولین پادشاهان انتخابی (آخر قرن ۱۶ و نیمه اول قرن ۱۷) در زمان حکومت اولین پادشاهان انتخابی لهستان، هنوز دارای قدرت و توانائی قدیمی خود بوده. بخصوص در مدت ده سال سلطنت شاهزاده هنگری ترانسیلوانی یعنی استفان باتوری (Stefan Batory) (۱۵۷۶ - ۱۵۸۶) کشور از هر جای در ترقی و تعالی سرمیکرد جنگها و فتوحات وی بر علیه ایوان مخوف تزار مسکوی برس سر زمین امروزی لتوانی اورا نزد عموم محبوب قلمداد کرد.

این پادشاه با تجدیدنظر در قوانین دادگستری (ایجاد دادگاههای عالیه) و ارتضی (تشکیلات پیاده نظام) و بسط و ترقی تعلیمات عمومی (ایجاد دانشگاه ویلنو) که با دانشگاه یا کیلوون در تاریخ فرهنگ لهستان بی نظیر است نام پرافتخار و نیکی از خود باقی گذاشت بی مناسبت نیست که حکومت ویرا با حکومت شاه عباس کبیر مقایسه نمود.

پادشاه باتوری با دولت ایران در ارتباط دوستانه داخل شده

پادشاه لهستان - استفان باتوری

وهیئتی سیاسی در زمان سلطان محمد خدابنده (۱۷۸۲ - ۱۵۸۷) پادشاه صفویه با پران

فرستاد، کشور لهستان با وجود سرگرمی که در جنگکهائی که بر علیه سوئد و عثمانی و مسکوی داشت معداً توانایی و اهمیت خود را از دست نداده در ردیف کشورهای مقتدر اروپائی قرار داشت. در زمان پادشاهی سیکیسموند سوم و بعداز او پسرش ولادیسلاو چهارم در اوایل قرن ۱۷ کشور لهستان بعثتهاي بسط ارضی خود رسید مرزهای آن از سمت شمال به انگلانت و استونی و فنلاند و از جنوب به کارپات و مولداوی (رومانی) و از سمت مشرق بجاوراء رود دنیپر بطرف اسمولنسک و پولتاوا و از سمت باخته به وارقا هیرسید مساحت این کشور به 1017000 کیلومتر مربع بالغ میشد.

این نکته را باید متوجه شد که بمناسبت دشمنی میان لهستان و امپراتوری عثمانی و خطری که از آن طرف متوجه لهستان بود روابط دیپلماسی میان ایران و لهستان هیچگاه قلع نمیشد بعلاوه روابط اقتصادی و بازرگانی نیز در کار بود چنان‌که بازرگانان لهستانی که بیشتر آنها ارمنی‌های لوو بودند بهترین پارچه‌ها و قالیها و اسلحه‌های مرصع ایران را که طرف توجه عموم بود ملهمان آوردند و در بازارهای آن با بهای خوب بفروش می‌ساندند.

در همین نسمن در لهستان توجه خاصی نسبت بادبیات ایرانی ملحوظ می‌گردید در سال ۱۶۱۰ دیپر مخصوص سیکیسموند سوم برای اولین بار کتاب کلامستان سعدی را به لهستانی ترجمه کرد و این اولین ترجمه بیکی از زبانهای اروپائی بود.

انحطاط و ضعف لهستان در نیمه دوم قرن هفدهم و اوایل قرن هیجدهم (۱۶۵۰ - ۱۷۵۰)

پس از دوره درخشانی که مدت آن نیم قرن (نیمة دوم قرن ۱۶) بطول انعامید از زمانی که ایران هنوز در تحت سرپرستی خاندان صفویه بهترین ادوار تاریخی خود را می‌گذرانید در کشور لهستان دوره تاریک و ضعف و انحطاطی شروع گردید آغاز این دوره را که باید در زمان پادشاهی ژان دوم کازیمیر (۱۶۶۸-۱۶۴۸) دانست کشور از هر طرف مورد تاخت و تاز مه‌جهن قرار گرفته و بمعابر بیکی از بویسندگان قرن ۱۹ لهستان بنام سینکیویچ (Henryk Sienkiewicz) که قسمتی از

نوشته‌های او بفارسی در تحت عنوان «آتش و آهن» ترجمه شده و بعضی از ایرانیان معتقد آن آشنائی دارند کشور در آتش و آهن غرق شده و گرفتار آتش سوزی و کشتار گردید.

قبل از همه جنگجویان قراق در زیر فرماندهی بودان چمینیچکین (Bohdan Chmielnicki) هتخد تاتارهای کریمه لهستان حمله بر دولی در سال ۱۶۵۴ فرمانده مذکور مطیع در بار تزاری مسکو شده بدینوسیله سیاهیان تزار آلكساندرویچ (Aleksy Michajlowicz) را بجانب جمهوری لهستان سوق داده و آنرا بجانب جنگهای طولانی با آن کشور کشانید. در جریان این جنگها نزدیک یک سوم خاک لهستان مورد تاخت و تاز واقع شده و خراب گردید. اتفاقاً در همین زمان بود که کشور از طرف شمال هم مورد تهاجم سوئدیها که در زیر فرماندهی شارل دهم گوستاو پادشاهشان بودند واقع شده باستثنای شهر لووو و اطرافش که دلیرانه استقامت کرد سراسر خاک لهستان بست بیگانگان افتاد. ژان کازیمیر که از تخت و تاجش رانده شده بود محبور گردید کشور را ترک و به خارج پناه ببرد با این حادثات و پیش آمد ها بنظر رسید که دیگر لهستان روی آزادی بخود ندیده و در زیر طوفان مهیب روبه نیستی رفته است. ولی چنان نبود پس از دفاع رشیدانه و جسورانه چنتوهووا (Czestochowa) که کلیسای آن هنوز باقی و (مانند قم در ایران که زیارتگاه است) عبادتگاه میهن پرستان لهستانی است کشور از وجود بیگانگان پاک شده واستقلال خود را از نو باز آورد.

در این گیر و دار و کشمکش لهستان بسیاری از اراضی خود را از دست داد. سرزمین پروس که تا آن زمان جزوی از خاک لهستان را تشکیل میداد استقلال خود را اعلام داشته و بکشور براندبورگ ملحق گردید و با آن وسیله خطری را برای لهستان در سواحل بالتیک تشکیل داد از طرف دیگر دولت سوئد جزوی از انفلات (لتونی و استونی) را با شهر ریگا ضمیمه خاک خود نمود. دولت مسکوی هم اراضی وسیع دیگری را در موارد رود دنی پیر با شهر اسمولنسک و قسمتی از اوکراین را در طرف چپ

کیف بخاک خود ملحق نمود . بدین ترتیب خاک لهستان به ۷۳۶۵۰۰ کیلومتر مربع تقلیل یافت و بهمین نحو باقی ماند تا تقسیم مجدد آن در قرن ۱۸ . از همین زمان است که لهستان دیگر نتوانست سربلند کند .

در زمان پادشاهی ژان سوم سوبی یسکی (Jan III Sobieski) ژان سوم سوبی یسکی ملت لهستان تنها توانست در جنگ وین بر علیه عثمانیها (۱۶۹۶-۱۶۷۴) (۱۶۸۳) تا اندازه‌ای رشادت و حیثیت خود را محرز داشته و از خطف و انحطاط خود جلوگیری نماید ولی نتوانست کاملاً از زیر بار و سنگینی آن شانه خالی کند .

مسئله‌ای که در اینجا مورد دقت است اینست که در تمام مدنی که لهستان با عثمانیها مشغول نرم کردن دست و پنجه بودند ایرانیها هم در زیر فرمانروائی خاندان صفویه با ملت مزبور در حال جنگ و اختلاف بودند و همین امر سبب افتتاح اوابار تبادل میان این دو دولت گردیده بود اتفاقاً در زمان پادشاهی ژان سوم سوبی یسکی بود که کتاب لغتی در چهار جلد در زیر عنوان « گنجینه زبانهای شرقی ترکی و عربی و ایرانی » (Thesaurus Linguarum Orientalium) منتشر گردید (۱۶۸۷) که در آن زبانهای مذکور به لاتینی و آلمانی و فرانسه و لهستانی تعبیر و تفسیر و ترجمه شده است . این کتاب گنجینه پربهائی است که برای خاور شناسان و بخصوص ایرانشناسان بسیار نافع و مفید است نکته دیگر اینکه دولت ایران در قرون ۱۷ و ۱۸ م لهستان را مانند حامی و پشتیبان مسیحیان می شناخته است و در روی همین اصل هم روابط میان دو کشور پیوسته در کار بوده است نفوذ قابل ملاحظه صنایع و فرهنگ ایران در صنایع لهستان بخصوص در قالب بافی و نقاشی ورنگ آمیزی و نقوش در آنها خود بزرگترین دلیل این نردیگری می باشد .

اوپای اقتصادی و تمدن عمومی لهستان در اوآخر قرن ۱۷ میلادی حادثات و اتفاقات تاریخی ایران بخوبی ثابت میدارد که اثرات حملات و هجومهای بیگانگان بزودی از چهره تمدن ملی محونشده و آثاری کم و بیش غم انگیز از خود بر جای میگذارند که ممکن است مدت‌ها زدوده نشود هجوم اعراب و مغولها و اثراتی که از این طوایف در تمدن باستانی ایران باقی ماند بزرگترین شاهد این مدعی می‌باشد. لهستان نیز مانند ایران گرفتار همین تحولات و تغییرات فاحش گردید شکستهای پی‌درپی و ضعف و انحطاطی که در نتیجه «طوفان» گریبانگیر آن شد نتایج وخیم و تاریکی را برای آینده بسیار آورد. در زمان ژان سوم اوضاع داخلی رو به بودی گذاشت و اقتصاد قدری از حال رکود وجود خارج شد ولی بهیچوجه بپایه و مقام اولیه خود نرسید. خطرناکترین و مهلكترین ضربت و لطمہ به فرنگ ملی و عمومی وارد آمد. آموزش بحال انحطاط افتاده از شماره آموزشگاهها بطور قابل ملاحظه‌ای کاسته گردید علوم و ادبیات در بوته احوال افتاده مانند سابق نمایندگان مشهور و قابلی نداشت. کجی سلیقه‌وبدی دائمی در نظام و نظر ظاهر شده لطافت و احساسات شاعرانه از آنها رخت بر بست زبان از عمق افتاده اصطلاحات سنگین و غیرقابل تحمل در آن داخل گردید البته در طی این دوره شعرائی مانند ساموئل تواردوسکی (Samuel Twardowski) و انس لاو پوتوسکی (Waclaw Potocki) و سپاژین کوهوفسکی (Wespażan Kochowski) بظهور رسیدند ولی بهیچوجه مقام شعرای ادوار سابق را نداشتند.

کلیساها و بنایهای متعدد و بی‌شماری که در شهرهای فقیر و خراب ساخته شدند شکوه و جاه و جلال دوره رنسانس را از دست داده باسیک و تزییناتی بکلی خارج از سلیقه جلوه گردیدند.

نیمه اول قرن هیجدهم - دوره ساکسون (۱۷۶۳-۱۶۹۶)

پس از سوییسکی تخت پادشاهی لهستان بترتیب بتوسط دو نفر از خاندان ساکسون اشغال گردید. اکوست دوم (۱۷۳۳-۱۶۹۷) و اکوست سوم (۱۷۶۳-۱۷۳۵)

و بهمین دلیل است که این دوره را که مصادف با دوره انحطاط خاندان صفویه و هجوم افغانستانی بایران است دوره ساکسون میگویند.

این دوره غم انگیزترین ادوار تاریخی کشور لهستان است. زیرا در این زمان است که لهستان در جنگکهایی که میان دو دولت سوئد و روسیه (۱۷۱۷-۱۷۰۰) اتفاق افتاد داخل شده و در سال ۱۷۱۷ مجبور شد که قوای ارتضی خود را تقلیل داده و نیز تابع مقررات معاهده و تصمیم‌هایی که میان سه دولت انگلیس و پروس و روسیه در برلن گرفته شد بشود که طبق آن مقرر شده بود که سه دولت مربور در تمام امور داخلی و خارجی لهستان نظارت کرده و حق نخواهند داد که ملت لهستان بکوچکترین عملی که مربوط با مور داخلی آن میشود دست بزند. بدین ترتیب ملاحظه میشود که ملت لهستان سرنوشت آینده خود را در آئینه تقدیر چگونه مشاهده نمود. در اثر همین امر و نیز تصادفات و جنگکهای پی در پی جامعه لهستان عموماً خسته و فرسوده شده به تنبلی و بیکاری عادت کردند. در بارهای خارجی هم از موقع استفاده کرده ببهانه‌های مختلف نیروی نظامی خود را در داخل کشور آورد و آنرا اشغال نمودند.

اصل مو亨 و خطرناک که مجلس شوری (دیت) قوانین را باید با تفاق آراء و نه با کثربت تصویب نماید میدان را برای تحریکات داخلی و خارجی باز گذاشته و از قوه مقننه را از مجلس لهستان بکلی سلب نمود. این امر با جلوگیری از آزادی افکار و تشتت اجتماعی دست بده داده اوضاع داخلی را بکلی رو به رنج و مرج اغتشاش سوق داد.

خوبختانه این دوره ضعف و اغتشاش مدت زمانی کوتاه بیش طول نکشید زیرا دسته‌ای از نویسندهای در آخر این دوره بظهور رسیدند که با نوشه‌ها و آثار آتشین خود لزوم رستاخیزی را در تمام شئون زندگی اجتماعی گوشزد نمودند. از میان این دسته باید پادشاه استلانیسلاو لشچینسکی (Stanislaw Leszczynski) که دوران زمامداری

او بیش از پنج سال طول نکشید (۱۷۰۴ - ۱۷۰۹) نامبرد. در زمان این پادشاه آموزشگاه‌های چندی ایجاد کردند که مشهورترین آنها آموزشگاه کولکیوم نوبیلیوم (Collegium nobilium) ورشو بود که بتوسط روحانی بنام استانیسلاو کونارسکی (Stanislaw Konarski) تأسیس گردید. در هین زمان بود که بنگاه‌های علمی چندی مانند کتابخانه مشهور برادران زالوسکی (Bracia Zaluscy) در ورشو ایجاد شده بدبند وسیله زندگی علمی و فرهنگی از حال رکود و خمودگی رهائی یافت.

در جریان این دوره ایران شناس مشهور لهستانی یعنی تاده ژودا کروسینسکی (Judasz Krusinski) (متولد در ۱۶۷۵ و متوفی در ۱۷۴۶) که از طریقه ژزوئیت بود زندگانی مینمود. این شخص سالهای متمامی در ایران و اصفهان مانده و در طی اقامت خود آشنایی کاملی با زبان فارسی و زندگی ایرانیان یافت و کتابهای چندی نیز راجع با ایران از خود باقی گذاشت

دوران آرقی و انحطاط

پادشاهی آخرین شاه
له-قالی استانیسلاو
اگوست (۱۷۹۵-۱۷۶۴)

عالائم ظهور رستاخیز
و لزوم جنبش در تمام
شئون زندگانی اجتماعی
در زمان سلطنت آخرین
پادشاه جمهوری قدیمی
لهستان یعنی در زمان
استانیسلاو اگوست

قصر پادشاهی قدیمی لازنکی در ورشو

پونیاتووسکی (Stanislaw August Poniatowski) در نیمه دوم قرن ۱۸ بخوبی واضح و آشکار گردید.

با اینکه جنبش های اولیه برای رستاخیز اجتماعی در داخله کشور که بتوسط خاندان بیرون مند سلطنتی چارتوریسکی شروع شده بود بزودی خاموش گردید و نیز با اینکه اقدامات مسلحانه که در مدت چهار سال بتوسط هیئت انتلافی بار (هیئت انتلافی میهن پرستان که در شهر بارویل دوپو دولی تشکیل شده بود) برای اخراج

اویرای ورشو

بیگانگان و بازآوردن استقلال گذشته به تغییجه مثبت و عملی منجر نگردید. معذلك ملت لهستان پیوسته در صدد بود که خود را از زیر بار هرج و مر ج و آشوب بیرون آورده سرو صورتی بکارهای خود بدهد.

اولین تقسیم لهستان (۱۷۷۳)

پس از سقوط انتلاف بار در سال ۱۷۷۳ سه دولت همسایه پروس و اتریش و روسیه که بر طبق معاهده‌ای بنام « سه عقاب سیاه » با یکدیگر در اتحاد بودند از ضعف لهستان

استفاده کرده آنرا بین خود تقسیم کردند که با این تقسیم ۷۳۳۰۰۰ کیلو متر مربع مساحت و یازده میلیون و نیم نفر جمعیتی که از سابق مانده بود بیش از ۲۰۰۰۰۰ کیلو متر مربع و ۴ میلیون نفر را از دست داد.

دولتی که اراضی لهستان را بین خود تقسیم کردند معتقد بودند چون اوضاع داخلی و هرج و مرچ آن برای سیاست لهستان خطرناک است بین عمل مستحب شده‌اند در ضمن برای باقیمانده اراضی حقی برای خود قائل شده و آنرا نیز در زیر نفوذ و اختیار خویش درآورند.

دولتهای اروپائی با وجود اعتراض شدید پادشاه ملت لهستان نسبت باین عمل سه دولت مزبور بی‌اعتنایانده و صلح را بر دخالت در این کار ترجیح دادند.

اوضاع لهستان پس چنین پیش آمد ناگواری ملت لهستان را بخشی تکان داده و از تقسیم اول آنرا برای رهائی بفعالیت شدیدی انداخت.

تاریخ لهستان پس از تقسیم اراضی آن یکی از بهترین نمونه‌های جنبش‌های ملی و رهائی از زیر بارضعف و انحطاط و تجدید حیات اقتصادی و اجتماعی و سیاسی و فرهنگی را نشان میدهد. تمایل رستاخیز با وجود اقدامات شدید و فعالیت زیاد بیکانگان برعلیه آن روز بروز در میان ملت لهستان افزون میگردید. حتی یکی از مجلس‌های شورای (دیتها) در زمان حکومت استانی‌سلاو اگوست بکار خود خاتمه نداده دست از فعالیت بر نداشت.

کشاورزی و صنعت رو بتمکمل و ترقی میرفت شهرها با آبادانی و عمران خود پرداختند دامنه بازرگانی وسعت گرفت جاده‌ها و کانالها احداث گردید. رفاه و آسایش عمومی روز افزون شد. شرایط زندگانی کشاورزان و فلاحان تدریج در راه بهبودی افتاده و موجودی خزانه دولتی هر روز اضافه شد و توانست احتیاجات دولتی را با سرمایه خود مرتفع نماید.

تأثیر پادشاهی بسط و پیشرفت فرهنگی در این دوره بخوبی محسوس گردید استانیسلاو آگوست و کمیسیون فرهنگ عمومی که در سال ۱۷۷۳ تأسیس یافته در زندگانی فرهنگی بود خدمات زیادی بجهان علم و ادب در این زمان کرد این کمیسیون که باید آنرا وزارت فرهنگ و اولین موسسه‌ای در این زمینه در دنیا ای آن زمان نامید در بسط علوم و ادبیات و بالا آوردن سطح معلومات و هدایت و پرورش افکار عمومی قدمهای بلندی برداشته در روش افکار عمومی ملت لهستان خدمات شایانی نمود.

ادبیات و فرهنگ ادبیات لهستانی در این زمان که در زیر نفوذ سپاه راسیونالیسم در زمان استانیسلاو فرانسه قرار گرفته بود بطریق شکفت آوری روبرویی کذاشت آگوست از ملک طرف رنگ رستاخیز و تجدید حیات فرهنگ عمومی د عمق زندگی معنوی اجتماعی را بخود گرفته بود از جانب دیگر تعابشی از ظهور پیشرفت و ترقی علم و ادب در میان توده لهستانی بود.

در میان تمام مراحل رستاخیز فکری و فرهنگی باید در مرتبه اول وسعت و بسط ادبیات سیاسی را در نظر گرفت که در این زمان بعد اکثر قدرت خود رسانیده بود در این زمینه باید قبل از هر کس نام شخصی را که در رستاخیز تربیت ملی در لهستان زحمت کشیده است بردو ان روحانی معروف استانیسلاو کونارسکی (Stanisław Konarski) میباشد این شخص کتابی بنام «روش عملی و موثر شوراهها» در سال ۱۷۱۳ بر شته تألیف درآورده که در سبک ادبیات سیاسی سرهشق نویسنده کان بعدی قرار گرفت. چندی بعد نویسنده کان دیگری در این سبک بهظهور رسیدند که از مشهورترین آنها باید استانیسلاو استاشیتز (Stanisław Staszic) و هوگو کولونتائی (Hugo Kollontaj) را نام برد که هر دو از نویسنده کان مشهور سیاسی و اجتماعی و میهن پرست میباشند. بازار شعر فیز در این زمان رواج کامل یافت اینجا کراسیکی (Ignacy Krasicki)

که ویرا «شاهزاده شurai لهستانی» مینامند یکی از بزرگترین شعران راسیونالیست این زمان میباشد. اشعار در اماثیک کمدی فرانسوا زابلوژکی (Zablocki . F) وغیره خواهان و شائق بسیار داشت. تئاتر هر روز بر رونقش افزوده میگردید غزلسرائی و اشعار احساساتی دامنه اش وسعت میگرفت و با اینکه در این قسمت بسیار مبالغه گردید ولی برای تقویت سبک رهانقیسم که بعد ها بظهور میرسد فوق العاده مؤثر و لازم بشمار آمد.

دربار پادشاهی ورشو بواسطه تشویق استانیسلاو اگوست مرکز و کانون نویسنده‌گان و شurai مشهور گردید که با وجود اوضاع وخیم هریک بفراخور حائل خویش از مراحم والطاف وی برخوردار میشدند و بهمین واسطه بود که علم و صنعت و نقاشی و صنایع مستظرفه روز بروز برداخته ترقیش افزوده میگردید. فرانسوا شموکلوبیج (Jan Norblin . F) و با کچیارلی (Bacciarelli) و کانالتو (Canaletto) و ژان نوربلن (Smuglewicz) از نقاشان معروف دربار اگوست بودند.

معماری نیز مرهون خدمات و حیات و تشویقهای اگوست میباشد از مشهورترین و باشکوهترین و مجلل‌ترین بنایهای که در این زمان ساخته شده است بدون شک باید کاخ لازینکی (Lazienki) را در ورشو اسم برد. از همین زمان است که اصطلاح ورشو «پاریس شمال» آغاز و بتدریج مشهور گردید.

بزرگان و اعیان و اشراف و شاهزادگان در سراسر کشور بتقلید از پادشاه خود هریک بتشویق و کمک نویسنده‌گان و شurai و صنعتگران و ارباب هنر پرداخته کاخهای خود را مرکز این قبیل اشخاص نمودند.

مجلس شورای چهار در تعقیب فرمان ضمانتی که بزور از طرف امپراطوریس کاترین ساله (۱۷۸۸) (دیت) دوم بلهستان تحمیل گردید هرگونه تجدید نظری در اصلاح قانون اساسی ^{۹۰۴} امور داخلی برای لهستانیها تا سالها غیرممکن بنظر می‌آمد ولی زمانیکه دولت تزاری در سالهای میان ۱۷۸۷-۱۸۹۲ سرگرم جنگ با دولت عثمانی

گردید و اوضاع عمومی اروپا تا اندازه‌ای ترمیم کردید مجلس شورای چهارساله (دیت) که باید آنرا «مجلس شورای کبیر» نامید از موقع استفاده کرده بتجدد نظر در قوانین و اصلاحات عمومی بخصوص در باره کشاورزان و ملاحان پرداخت. نتیجه این عمل تصویب و انتشار «قانون اساسی ۳ مه» بود که با تفاق آراء در میان تمامی نمایندگان به تصویب رسیده سپس باهض و تصدیق شاه نیز رسید. این قانون مقرر داشته بود که قدرت مطلقه و تام با ملت خواهد بود و این قانون اساسی که مبنای اصول دموکراسی میباشد حدفاصلی میان رسوم قدیمی لهستان و اصول جدید انقلابی فرانسه قرار گرفت تصویب این قانون برای همیشه در تاریخ پرافتخار لهستان ثبت گردید.

جنگ روسیه و لهستان کاترین دوم ملکه روسیه بلا فاصله پس از ختم دوره جنگ‌های در ۱۷۹۳ تقسیم دوم با عثمانیها نظر خود را برای از میان بردن «قانون اساسی ۳ مه» لهستان در ۱۷۹۳ و سایر اصلاحاتی که در نتیجه اقدامات میهن پرستان «توطن ورشو» شده بود معطوف داشت و با اتکاء بطریق داری هیئت اسمی «میهن پرستان لهستان» که در زیر عنوان «ائتلاف» تارکوویتسا - (Targowica) بدور یکدیگر گرد آمده بودند به نیروی نظامی خود فرمانداد تا ارد خاک لهستان بشود لهستانیها در تحت فرماندهی و سرپرستی ژنرال بزرگ تاده کوستیوشکو (Kosciuszko) (که در جنگ‌های استقلال کشورهای متحده امریکا همدوش ژرژ واشنگتون جنگیده بود) و شاهزاده ژرف پونیاتowski (Ks. Jozef Poniatowski) برادرزاده شاه دلیرانه در مقابل مهاجمین پایداری کردند ولی قاب مقاومت نیاورده سرتسلیم فرود آوردند دولتین روسیه و پروس از موقع استفاده کرده بعنوان از میان برداشتن افکار انقلابی فرانسه که در لهستان ریشه دوانده و صلح اروپا را بمحاطه انداخته است برای بار دوم لهستان را میان خود تقسیم کردند سپس از مجلس شورای گردنو (Grodno) آخرین اثر جمهوری قدیمی لهستان خواستند تا عملشان را تصدیق و تصویب نمایند (۱۷۹۳) تصویب و تصدیق این عمل با محاصره تالار مجلس از طرف نیروی روس و دخول سربازان روسی در آن و توقيف